

end en eller to Gange om Ugen, og som derfor ikke vilde kunne producere det Førsteklassessmør, som Andelsselskabet leverer, vil Fordelen være betydelig. Men der kan ogsaa være større Landbrug med stor Mælkeproduktion, som fra tidligere Tid have gode Mejerilokaler m. v. i Orden, og der mulig ved at producere Smørret selv kunde have opnaaet den samme Pris, som de opnaa ved at levere til Mejeriet. Det er altsaa ganske umuligt paa den Maade at opstille noget, hvorefter man kunde beregne Mejeriets Nettoindtægt, eller udfinde noget som helst, der kunde gaa ind under dette Begreb og blive Genstand for Indtægtsbeskatning.

Hvad nu i øvrigt selve Ændringsforslaget om Tilføjelsen af Ordene „en gros“ angaar, skal jeg henvise til mine Udtalelser ved første Behandling. Af disse vil det fremgaa, at jeg i øvrigt mener, at hverken Ordet „Handel“ eller Ordene „en gros“ i Virkeligheden vedrøre det rejste Spørgsmaal, nemlig om en saadan Produktionsforening, in casu et Andelsslagteri, som efter at have erhvervet Næringsadkomst driver en Detailforretning i en Købstad, derved er ifalden kommunal Skattepligt af denne særlige Forretning eller ej. Jeg mener, at hvad enten der staar i Loven, at Foreningerne tilsigte Behandling og Salg af Medlemmernes Produkter, eller der staar, at de tilsigte Handel en gros, er der derved intet afgjort om dette Spørgsmaal. Ændringsforslaget afgør i Virkeligheden intet herom. Derimod vil dette Ændringsforslag række langt ud over, hvad der har været Ændringsforslagsstillernes Mening. Det vilde være at skyde Spurve med Kanoner, om man for at faa dette lille Spørgsmaal afgjort, om en saadan Flæskebutik i en By skal ifalde kommunal Skat eller ej, vilde bestemme, at den hele Virksomhed skulde indgaa under den kommunale Beskatning.

Og hvad selve det Spørgsmaal angaar, om Kommuneskat af en saadan Butik, saa tror jeg, at vi i det hele ikke behøve at spekulere dybt over, hvorledes det mulig kunde finde et bestemt Udtryk i Loven end nu. Vi hørte under Sagens 1ste Behandling af det ærede Medlem, der har en ledende Stilling i disse Foreninger, at selvfølgelig vilde intet Andelsselskab tænke paa at unddrage sig kommunal Skat af en saadan særlig ført Butiksforretning, men vilde erkende, at man her kom ind under den næste Paragraf om Aktieselskabers Beskatning, nem-

lig den om Filialer, Grene af en anden Forretning. Men dernæst er det ogsaa saaledes — og det bør de ærede Forslagsstillere ikke overse — at i Virkeligheden ere Andelsselskaber med Hensyn til Etableringen af saadanne Udsalg saaledes stillede, at Kommunalbestyrelsen har fuldstændig Hals- og Haandsret over dem. For at kunne etablere et saadant Udsalg, skulde de først have Overenskomst med Kommunalbestyrelsen med Hensyn til Sundhedsvæsenet. Enhver Købstad, maaske med Undtagelse af nogle ganske enkelte, ganske smaa, har ved Tillæg til Sundhedsvedtægten etableret Kødkontrol, og alle de store have etableret offentlige Slagtehus. Vil et Andelsselskab sælge sine Affaldsvarer fra Butik, kommer det ind under den kommunale Vedtægt med Hensyn til Kødkontrol, og her er det udelukkende Kommunalbestyrelsen, Byraadet, der fastsætter Betingelserne og derunder ogsaa, hvilke Afgifter Selskabet vil have at svare. I alle de stadfæstede Sundhedsvedtægter for Byer, der have indført Kødkontrol, er det fastsat som et Undtagelsespunkt fra Reglen, at al Slagtning skal foregaa paa det offentlige Slagtehus o. s. v.: Undtaget herfra er: „Fabrikmæssig Slagtning, alene bestemt til Udførsel. Saafremt dermed ogsaa forbindes Forhandling her i Byen af Kød eller Affald, er denne Slagtning underkastet samme veterinære Tilsyn som Slagtning i det offentlige Slagtehus. Betalingen for dette Tilsyn, der udredes af Slagteriet, fastsættes af Byraadet og indbetales i Kommunekassen paa den Maade og til de Tider, som Byraadet maatte bestemme“. Det hele ligger altsaa i Byraadets Haand, og ønsker et Byraad ikke et saadant Udsalg etableret i Byen, eller kommer det paa anden Maade paa Kant med vedkommende Andelsselskab, f. Eks. i Strid om Udsalgets Skat eller ikke Skat, ja saa fastsætter det Afgifterne derefter. Jeg vil dog ogsaa erindre om, at saadanne Udsalg betragtes jo ikke som en Ulempe for en By, men netop som ønskeligt. Flere Gange har der her i Kjøbenhavn været rejst hele Pressekampagner for at faa aabnet Adgang for den Slags Udsalg her i Byen, en Adgang, som har været forhindret ved den for Kjøbenhavn gældende Sundhedsvedtægt. Jeg tror altsaa i det hele taget, at vi ikke behøve at dvæle mere ved Drøftelsen af det Spørgsmaal, hvorvidt et saadant Udsalg er undergivet kommunal Skattepligt eller ej. Det er en Sag, som ordner sig gan-